

Goigs a llaor de Sant Isidre llaorador. Patró de la Capella del mas Gibert

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: El Gibert de dalt
Alçada: 355

Coordenades:

Latitud: 41.64322
Longitud: 1.91195
UTM Est (X): 409388
UTM Nord (Y): 4610736

Classificació

Número de fitxa 08179 - 214
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Popular Contemporani Modern
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Capella de Sant Isidre](#)

[El Gibert de Dalt](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch

Data de registre de la fitxa: dt., 22/01/2019 - 01:00

Descripció

Goigs a llaor de Sant Isidre llaurador. Patró de la Capella del mas Gibert del terme de Rellinars, bisbat de Vic, que diuen així:

Quan bramuli esbojerrada / la tempesta en l'horitzó: / De mal temps i pedregada / preserbeu-nos, Sant Patró./

Dins l'Espanya cristiana / fou Madrid vostre breçol, / lluny de la glòria mundana / vostre esprit troba conçol; / practicant la fe sagrada / doneu glòria al Criador: / De mal temps i pedregada etc.../

Vostra humil sabiduria / l'aprenguéreu en els fulls / del gran llibre que s'obria / cada dia a vostres ulls; cel i terra i ocellada / canten himnes al Senyor: De mal temps i pedregada etc... /

Regirant la terra dura, / vostre cos mortifiqueu / i sovint amb gran dolçura / aixequen el cor a Déu; / sobre els camps cau la rosada / de vostra humil oració: / De mal temps i pedregada etc... /

En jornada calurosa, / ben aprop del caminet, / feu brollar font abundosa / que sacia vostra set; / a la terra assedegada / sabeu dar Vós la regor: / De mal temps i pedregada etc... /

Devot sempre de Maria / dins la Capella pregueu / i els Angels amb alegria / van llaurant vostre conreu; / la llevar que haveu sembrada / dóna fruits en abundó: De mal temps i pedregada etc... /

El "Gibert" noble masia / bell altar us ha aixecat, / on vetlleu de nit i dia / les collites del veïnat; / Rellinàs i sa encontrada / us reclama amb devoció: / De mal temps i pedregada etc... /

Quan mbramuli esbojerrada / la tempesta en l'horitzó: De mal temps i pedregada / preserveu-nos, Sant Patró.

v. / JUSTUM DEDÚXIT DÓMINUS PER VIAS RECTAS, ALLELÚJA. / R. / ET OSTÉNDIT ILLI REGNUM DEI, ALLELÚJA.

OREMUS: DA NOBIS QUAESUMUS, MISÉRICORS DEUS, BEÁTO ISIDÓRO AGRÍCOLA CONFESSÓRE TUO INTERCEDENTE, SUPÉRBE NON SÁPERE: SED, EJUS MERITIS ET EXÉMP LIS, PLÁCITA TIBI SEMPER HUMILITÁTE DESERVÍRE. PER CHRISTUM DÓMINUM NÓSTRUM. AMEN.

Observacions:

Està musicat, amb partitura al final. Lletra i música del Rnd. Emili Riera, Pvre. Dibuixos de Mateu Avellaneda. Està editat per iconografia Martí de Terrassa.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé

tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

